

РЕШЕНИЕ

№ 4292

гр. София, 30.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 16.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3197** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178, вр. §8 от ПЗР на АПК.

Образувано е по жалба на К. П. Г. от [населено място], депозирана чрез процесуалния й представител адв. Ц. И.-Й. от САК, срещу отказ на Зам.-кмета на район „И.“ - Столична община, обективиран в Писмо изх. №РИЛ20-ГР94-1550-/1/ от 18.02.2021 г. да предостави административна услуга – заверка на молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно поземлен имот с пл. №33, кв.2, част от парцел X, м. НПЗ „Захарна фабрика“, по заявление № РИЛ20-ГР94-1550/18.12.2020 г. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на процесния отказ като издаден при липса на форма и в противоречие с материалния закон. В представени писмени бележки се излагат и съображения за липса на компетентност на издателя му. Иска се отмяна и връщане на преписката на компетентния орган със задължителни указания. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът, Кмета на район „И.“ - СО, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Л. Я., оспорва жалбата с искане същата да бъде отхвърлена. Изрично заявява, че няма изрична заповед, с която зам.-кмета е упълномощен да се произнася по постъпили молби-декларации за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от

образуваната пред административния орган преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

От приложените към административната преписка доказателства е видно, че на 18.12.2020 г. К. П. Г. от [населено място], чрез пълномощника си адв. Ц. И.-Й. от САК е депозирала до Кмета на Район „И.“ – СО заявление № РИЛ20-ГР94-1550, с което е поискала да бъдат заверени приложените към него 5 броя молби - декларации за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно поземлен имот с идентификатор 68134.1200.33, находящ се в [населено място], район „И.“, улица „754“ №14, м. Захарна фабрика“. Към заявлението са приложени и два нотариални акта, саморъчно завещание, протокол за обявяването му, комбинирана скица в оригинал и удостоверение за наследници.

С оспореното в настоящото производство Писмо изх. №РИЛ20-ГР94-1550-/1/ от 18.02.2021 г. Зам.-кмета на Район „И.“ е отказал да завери молбите-декларации, като е посочил, че съгласно чл.2, ал.1, т.7 ЗОБС имотът ще бъде актуван с акт за общинска собственост. Предвид това на заявителя са върнати документите. Писмото е получено на 16.03.2021 г., видно от отразеното върху него.

Към преписката е приложено писмо от Гл. архитект на СО со Кметове на райони на СО, в което им е указано, че при постъпване на молба-декларация за снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка е необходимо да бъде проверено за съставени актове за общинска собственост и общински произход на имота. В случай, че за недвижимия имот не е съставен акт за общинска собственост, но съществуват данни или съмнения за проведена процедура по отчуждаване на същия по благоустройствените закони преписката следва да бъде изпратена в дирекция „Инвестиционно отчуждаване“ СО за извършване на проверка в архива ѝ. Приложена е също и Заповед №СОА20-РД09-1707/23.04.2020 г. на Кмета на СО, съгласно която по искания за заверка на молба-декларация за снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка отдалите „Управление на общинската собственост и жилищно настаняване“ съм всеки район да извършват проверка в регистрите си за публична общинска и частна собственост. Кметът на района по местонахождение на имоте е компетентен да удостовери дали имотът е или не е актуван като общински по реда на чл.56 и сл. ЗОБС.

От издателя на процесното писмо, страна в настоящото производство, не са представени доказателства за упълномощаването му да се произнася по постъпили молби-декларации за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК. Процесуалният му представител в съдебно заседание изрично заявява, че няма изрична заповед за упълномощаване.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, адресат на неблагоприятен за нея административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Оспореното писмо представлява ИАА, доколкото в същото е обективиран отказ за заверка на приложените молби-декларации, т.е. отказано е извършването на административна услуга по смисъла на §1, т.2, б. „б“ от ДР на ЗА, вр. чл.21, ал.3 АПК. С приемането на АПК понятието за индивидуален административен акт е значително

разширено. В този смисъл индивидуален административен акт е и волеизявлението, с което се декларират или констатира вече възникнали права и задължения, както и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, както и отказите за издаването им /чл.21, ал.2 и ал.3 от АПК/. Съгласно §1, т.2, б. „а” и „б” от ДР на Закона за администрацията, административна услуга представлява издаването на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение, както и такива, с които се признава съществуването на права и задължения. В този смисъл искането представлява такова за извършване на административна услуга, а именно - издаване на удостоверителен документ. Съгласно § 8 от ПЗР на АПК уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Писмото, в което е обективизиран отказът, е получено от адресата на 16.03.2021 г., а жалбата е постъпила при ответника на 29.03.2021 г., при което същата е депозирана в срок.

Разгледана по същество, жалбата е и ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

В случая искането, като отправено към Кмета на район „И.“ - СО за заверка на молба-декларация, че поземленият имот не е общинска собственост и издаването на удостоверение, че не е актуван като такъв във връзка с производство по снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка е отправено до компетентния административен орган, на основание чл.23, ал.1 АПК. Именно кмета на района по местонахождение на недвижимия имот е компетентен да се произнесе по него. Както се установи обаче, по процесното заявление с оспорения в настоящото производство отказ се е произнесъл зам.-кмета на района, по отношение на когото изрично се заяви, че не е упълномощаван да се произнася по заявления от вида на процесното, поради което за съда не съществува друга възможност освен да приеме, че процесният отказ е издаден от орган, който не притежава материална компетентност за това. Тази липса на компетентност у органа води до извод за нищожност на акта на това основание.

Освен това и с оглед изпълнение на изискванията на чл.168,вр. чл.146 АПК следва да се посочи, че при издаване на оспорения отказ не е спазена и изискуемата от чл.59, ал.2, т.4 АПК форма. В писмото липсва посочване на фактическите и правни основания, мотивирали органа да го издаде. Това нарушение е съществено, тъй като възпрепятства заявителя да разбере защо органа счита, че не са налице основания за удовлетворяване на искането му, в случая защо е счел, че имота е общински. Нарушението възпрепятства и съда на извърши проверка на фактите и обстоятелствата, от значение за случая, доколкото такива не са посочени. Затова е самостоятелно основание за отмяна на акта.

Оспореният отказ е и материално незаконосъобразен. Това е така, тъй като исканата административна услуга е елемент от охранителното производство по чл.587 ГПК, издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който

административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като общинска собственост. Компетентен да извърши проверка и съответно да удостовери правото на собственост или да откаже издаване на нотариален акт е нотариусът. В компетентността на административния орган е единствено да извърши исканата административна услуга и да удостовери факти, относими към нотариалното производство, а именно - дали имотът е или не е актуван като общински по реда на Закона за общинската собственост. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт. За допустимостта на предмета на охранителното производство по чл.587 ГПК следи само нотариусът. В производството по реда на чл.587, ал.2 ГПК нотариусът ще преценява всички материални предпоставки за придобиване на собствеността, законовите забрани, ако са налице такива, както и други пречки, поради което на кого принадлежи правото на собственост върху процесния имот е извън компетентността на кмета на района. Последният следва само да извърши административната услуга и да попълни удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имота, с които разполага. В производството, проведено в случая пред административния орган, е релевантен единствено фактът дали към датата на заверката имотът е актуван като общинска собственост, с акт, съставен по реда на [чл.56](#) и сл. от [ЗОбС](#) /пред областния управител – по [чл.68](#) и сл. от [ЗДС](#)/, известен на органа служебно, а извършването на конкретно поисканата административна услуга се състои в издаване на акт, с който се удостоверява това обстоятелство. Административният орган действа в условията на обвързана компетентност и не разполага с правото на преценка дали да издаде или да откаже издаването на документа, в случая да завери молбата-декларация.

Предвид изложеното настоящия съдебен състав счита, че следва да обяви нищожността на процесния акт, като издаден от некомпетентен орган. В хипотезата на чл.173, ал.2 АПК преписката следва да бъде изпратена на съответния компетентен административен орган – Кмета на Район „И.“ – СО за произнасяне по заявлението на К. П. Г. от [населено място], депозирано чрез пълномощника ѝ адв. Ц. И.-Й. от САК за заверка на приложените към него 5 броя молби - декларации за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК. При произнасянето си компетентният орган следва да съобрази указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, касателно производството по извършване на процесната административна услуга.

При този изход на спора основателна се явява съвременната заявената претенция на оспорващата за присъждане на направените от нея разноски. От доказателствата по делото се установява, че същата е заплатила държавна такса от 10 лева, както и възнаграждение за адвокат по представен договор за правна защита и съдействие в размер на 300 лева, платено по банков път, видно от приложената фактура. Следователно общо дължимите ѝ на основание чл.142, ал.1 АПК разноски възлизат на 310 лева, за която сума Столична община следва да бъде осъдена да ѝ заплати.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 АПК Административен съд София – град, Второ отделение, 52-ри състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на отказ на Зам.-кмета на район „И.“ - Столична община, обективиран в Писмо изх. №РИЛ20-ГР94-1550-1/ от 18.02.2021 г. да предостави административна услуга – заверка на молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно поземлен имот с пл. №33, кв.2, част от парцел X, м. НПЗ „Захарна фабрика“, по заявление № РИЛ20-ГР94-1550/18.12.2020 г. подадено от К. П. Г. от [населено място], чрез пълномощника й Ц. И.-Й. от САК. ИЗПРАЩА преписката на Кмета на Район „И.“ – СО за произнасяне по заявление № РИЛ20-ГР94-1550/18.12.2020 г. от К. П. Г. от [населено място], депозирано чрез пълномощника й адв. Ц. И.-Й. от САК, с което е поискала да бъдат заверени приложенията към него 5 броя молби - декларации за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно поземлен имот с идентификатор 68134.1200.33, находящ се в [населено място], район „И.“, улица „754“ №14, м. Захарна фабрика“, при съобразяване указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, касателно производството по извършване на процесната административна услуга. ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. П. Г. от [населено място] деловодни разноски в размер на 310 /триста и десет/ лева. Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: